

”ميني بچي - آتما سين وڪارون ڪا ڪچڙا نڪال شڏ ڦول بنو.

باپ ڪي ياد سين هين سارا ڪچڙا نڪلينٿا“

پرشن :- پوٽر بنبي والي بچون ڪو ڪس ايڪ بات ۾ باپ ڪو فالو ڪرنا هٿ؟
اُتر :- جئسي باپ ڀرم پوٽر هٿ وه ڪيي اُپوٽر ڪچڙي والون ڪي ساٿ مڪس آپ
نهيڻ هوتا، بهت بهت سيڪريٽ هٿ. اُٿسي آپ پوٽر بنبي والي بچي باپ ڪو فالو ڪرو،
سي نوايول.

اوم شانتی . باپ بٽ بچون ڪو سمجھاتي هٿ. هٿ تو يھ دونو باپ. ايڪ ڪو روحاني،
دوسري ڪو جسماني باپ ڪھينگي. شرير تو دونو ڪا ايڪ هين هٿ تو جئسي ڪ دونو باپ سمجھاتي
هٿ. ڀل ايڪ سمجھاتي هٿ، دوسرا سمجھتي هٿ ڦر پي ڪھينگي دونو سمجھاتي هٿ. يھ جو
اٿني چوٽي سي آتما هٿ اُن ڀر ڪتنا مٿل چڙها هوتا هٿ. مٿل چڙهني سين ڪتنا گھاٽا ڀر جاتا هٿ.
يھ فائدا اُڙر گھاٽا تب ديڪني ڀر آتا هٿ جب ڪ شرير ڪي ساٿ هٿ. تھ جانتی هو هٿ آتما جب
پوٽر بنينگي تب اِن لڪشمي نارائڻ جئسا پوٽر شرير ملينٿا. اُپي آتما ڀر ڪتنا مٿل چڙها هوتا هٿ.
جب مڌو (ماڪي) نڪالتي هٿ تو اُنڪو چاٿي هٿ. تو ڪتني مٿل نڪلتي هٿ ڦر مڌو شڏ اَلڪ هو
جاتي هٿ. آتما پي بهت مٿلي هو جاتي هٿ. آتما هين ڪنچن ٿي بلڪل پوٽر ٿي. شرير ڪئسا
سندر ٿا. اِن لڪشمي نارائڻ ڪا شرير ديڪو ڪتنا سندر هٿ. منش تو شرير ڪو هين پوجتي هٿ نان.
آتما ڪي طرف نھين ديڪتي. آتما ڪي تو پھچان پي نھين هٿ. پھلي آتما سندر ٿي، چولا پي
سندر ملتا هٿ. تھ پي اُپي يھ بننا چاھتي هو. تو آتما ڪتني شڏ هوني چاھيئي. آتما ڪو هين
تموپرڌان ڪھا جاتا هٿ ڪيونڪ اُنڀر ڦل ڪچڙا هٿ. ايڪ تو ديھ اُيمان ڪا ڪچڙا اُڙر ڦر ڪام
ڪروڌ ڪا ڪچڙا. ڪچڙا نڪالني ڪي ليئي چاڻا جاتا هٿ نان. چاڻي سين رنگ هين بدل جاتا
هٿ. تھ اُچي ريت بٽ ويچار ڪرينگي تو ڦيل هونگا بهت ڪچڙا ڀرا هوتا هٿ. آتما ڀر راوڻ ڪي
پرويشتا هٿ. اُپي باپ ڪي ياد ڀر رھني سين هين ڪچڙا نڪلتا هٿ. اِسڀر پي ٿاڻيبر لڳتا هٿ. باپ
سمجھاتي هٿ ديھ اُيمان هوني ڪي ڪارڻ وڪارون ڪا ڪتنا ڪچڙا هٿ. ڪروڌ ڪا ڪچڙا پي
ڪوٺي ڪم نھين. ڪروڌي اُندر ڀر جئسي جلنا رھتا هٿ. ڪوٺي نه ڪوٺي بات ڀر دل جلتی رھتي
هٿ. شڪل پي تانبي جئسي رھتي هٿ. اُپي تھ سمجھتي هو هماري آتما جلي هويي هٿ. آتما ڀر
ڪتني مٿل هٿ اُپي پتا ڀرا هٿ. يھ باتين سمجھني والي بهت ٿوري هٿ. اِسڀر تو فرست ڪلاس
ڦول چاھيئي نان. اُپي تو بهت خاميان هٿ. ڪوٺي ڪوٺي ڀر تو اُٿسي خاميان رھتي هٿ جو اُن سين
بات ڪرني، ديڪني ڪو پي دل نھين هوتي. تمڪو تو بلڪل پوٽر بننا هٿ نان. يھ لڪشمي نارائڻ
ڪتني پوٽر هٿ. واسطو ڀر اُنھون ڪو هات لڳائي ڪا پي حڪم نھين هٿ. پنت جاکر اٿني اونچ
پوٽر ديوتائون ڪو هات لڳاء نه سڪي. هات لڳائي لائق هين نھين. شو ڪو تو هات لڳاء نھين
سڪتي. وه هٿ هين نراڪار، اُنڪو هات لڳ هين نھين سڪتا. وه تو موست پيوٽر هٿ. ڀل
اُنڪي ڀرتيما بڙي رڪ دي هٿ ڪيونڪ اٿني چوٽي بندي اُنڪو تو ڪوٺي هات لڳاء نه
سڪي. آتما شرير ڀر پرويش ڪرتي هٿ تو شرير بڙا هوتا هٿ. آتما تو بڙي چوٽي نھين هوتي

هٿ. يهه تو هٿ هين ڪچڙي ڪي دنيا. آتما ۾ ڪتنا ڪچڙا هٿ. شو بابا بهت سيڪريڊ هٿ (بهت پوٽر هٿ). يهان تو سڀڪو ايڪ سمان بنا ڏيتي هٿ. ايڪ دو ڪو ڪهه پي ڏيتي هٿ. ٿر تو جانور هو. ستيگ ۾ اٿسي پاشا هوتي نهين. اُپي ٿر فيل ڪرتي هو هماري آتما ۾ بڙي مئل چڙهي هوئي هٿ. آتما لائق هين نهين هٿ جو باپ ڪو ياد ڪري. نالائق سمجھه مايا پي ايڪدم اُنڪو هٿاءِ ڏيتي هٿ.

باپ ڪتنا سيڪريٽ هٿ. هر آتمائين ڪيا سين ڪيا بن جاتي هٿ. آب باپ سمجھاتي هٿ ٿر نين مجھي ٻُليا هين هٿ آتما ڪو شڏ بناني ڪي ليئي. بهت ڪچڙا پرا هوئا هٿ. بغيچي ۾ ڪوئي سڀ فرست ڪلاس قول نهين هوتي هٿ. نمبروار هٿ. باپ باغبان هٿ. آتما ڪتني پوٽر بنتي هٿ ڦر ڪتني مٿي ايڪدم ڪانٽا بن جاتي هٿ. آتما ۾ هين ڏيهه ايمان ڪا، ڪام، ڪروڌ ڪا ڪچڙا پرتا هٿ. ڪروڌ پي منش ۾ ڪتنا هٿ. ٿر پوٽر بن جائينگي تو ڦر ڪوئي ڪي شڪل ڏيکني ڪي پي دل نهين هونگي. سي نو ايول. اپوٽر ڪو ڏيکنا هين نهين هٿ. آتما پوٽر بن، پوٽر نيان چولا ليتي هٿ تو ڦر ڪچڙا ڏيکني هين نهين. ڪچڙي ڪي دنيا هين ختم هو جاتي هٿ. باپ سمجھاتي هٿ ٿر ڏيهه ايمان ۾ آکر ڪتنا ڪچڙا بن پري هو، پنت بن پري هو. بچي ٻُلاتي پي هٿ بابا هماري ۾ ڪروڌ ڪا پوٽ هٿ. بابا هر آپڪي پاس آئي هٿ، پوٽر بنني. جانني هٿ باپ تو هٿ هين ايور پيوٽر. اٿسي هائينيسٽ اٿارٽي ڪو سرووياپي ڪهه ڪر ڪتنا ڊفير ڪرتي هٿ. اپني پر پي بڙي نفرت آتي هٿ هر ڪيا ٿي ڦر ڪيا سين ڪيا بن جاتي هٿ. يهه باتين ٿر بچي هين سمجھتي هو، اوڙ ڪوئي پي سٽسنگ وا يونيورسٽي آڊ ۾ ڪهان پي اٿسي ايمر آبجيڪٽ ڪوئي سمجھاءِ نه سڪي. اُپي ٿر بچي جانتي هو هماري آتما ۾ ڪٿي ڪچڙا پرتا ڳيا هٿ. دو ڪلا ڪم هوئي ڦر چار ڪلا ڪم هوئي، ڪچڙا پرتا ڳيا. اس ليئي ڪها هين جاتا هٿ تموپرڊان. ڪوئي لوپ ۾، ڪوئي موه ۾ جل مرتي هٿ، اس اوستا ۾ هين جل جل ڪر مر جانا هٿ. اُپي ٿر بچون ڪو تو شو بابا ڪي ياد ۾ هين شرير چورنا هٿ جو شو بابا اٿسا بناتي هٿ. ان لڪشمي نارائڻ ڪو اٿسا باپ نين بنيا نان. تو اپني ڪو ڪتني خبرداري رڪني چاهيئي. طوفان تو بهت آئينگي. طوفان مايا ڪي هين آتي هٿ، اوڙ ڪوئي طوفان نهين هٿ. جئسي شاسترون ۾ ڪهاڻي لک ڏي هٿ هنومان آڊ ڪي. ڪهتي هٿ پڳوان نين شاستر بنائي هٿ. پڳوان تو سڀ ويد شاسترون ڪا سار سُناتي هٿ. پڳوان نين تو سدگتي ڪر ڏي، اُنڪو شاستر بناني ڪي ڪيا درڪار؟ آب باپ ڪهتي هٿ هيئر نو ايول. ان شاسترون آڊ سين ٿر اونچ نهين بن سڪتي هو. مٿن تو ان سڀ سين الگ هون. ڪوئي پي پهچانتي نهين. باپ ڪيا هٿ، ڪسڪو پتا نهين. تمھاري ۾ پي ڪوئي قول هٿ جو باپ ڪي ڏيکني لائق هٿ. باپ جانتي هٿ ڪوئن ڪوئن ميري سروس ڪرتي هٿ اَرقات ڪلياڻڪاري بن اوڙون ڪا پي ڪلياڻ ڪرتي هٿ. وهي دل پر چڙهتي هٿ. ڪوئي تو اٿسي پي هٿ جنڪو سروس ڪا پتا هين نهين. ٿر بچون ڪو گيان تو ملا هٿ اپني ڪو آتما سمجھو اوڙ باپ ڪو ياد ڪرو. پل آتما شڏ بنتي هٿ، شرير تو ڦر پي يهه پنت هٿ نان. جنڪي آتما شڏ هوتي جاتي هٿ اُنڪي ائڪٽوٽي ۾ رات دن ڪا فرق رهتا هٿ. چلن سين پي معلوم

پرتا هئ. نام ڪوئي ڪا نهين ليئا جاتا هئ، نهين تو اؤر هين بدتر نه هو جائِي.

اِيي تم فرق ديك سڪتي هو تم ڪيا ٿي، ڪيا بننا هئ! تو شريمت پر چلنا چاهيئي نان. آندر گند جو پرا هوئا هئ اُسڪو نڪالنا هئ. لوڪڪ سنڀنڌا ۾ پي ڪوئي ڪوئي بهت گندي بچي هوتي هئ تو اُن سين باپ پي تنگ هو جاتي هئ. ڪهتي هئ اُسا بچا تو نه هوتا تو اچا ٿا. قولون ڪي بغيچي ڪي خوشبوءِ هوتي هئ. پرنٽو ڊراما اَنوسار ڪچڙا پي هئ. اڪ ڪو تو بلڪل ديڪني ڪي دل نهين هوتي. پرنٽو بغيچي ۾ جاني سين نظر تو سڀ پر پرينگي نان. آتما ڪهينگي يه فلاڻا قول هئ. خوشبوءِ پي اچي قول ڪي لينگي نان. باپ پي ديڪتي هئ اِنڪي آتما ڪتنا ياد ڪي ياترا ۾ رهتي هئ، ڪتنا پوتر بني هئ اؤر ڦر اؤرون ڪو پي آپسمان بناتي هئ. گيان سُناتي هئ. مَوَل بات هين هئ من مَنايو. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو تو پوتر قول بنو. يه لڪشمي نارائڻ ڪتني پوتر قول ٿي. اِن سين پي شو بابا بهت سيڪريڊ هئ. منشون ڪو ٿوريئي پتا هئ اِن لڪشمي نارائڻ ڪو پي اُسا شو بابا نين بنايا هئ. تم جانتِي هو اِس پرشارت سين يه بني هئ. رام نين ڪم پرشارت ڪيئا تو چنڊرونسي بني. باپ سمجھاتي تو بهت هئ. ايڪ تو ياد ڪي ياترا ۾ رهنا هئ، جس سين گند نڪلي، آتما پوتر بني. تمھاري پاس ميوزم آڊ ۾ بهت آتي هئ. بچون ڪو سروس ڪا بهت شوق رکنا هئ. سروس ڪو چور ڪيي نيند نهين ڪرني هوتي هئ. سروس پر بڙا اَڪيوريت رهنا چاهيئي. ميوزم ۾ پي تم لوگ ريسٽ ڪا ٿايم چورتي هو. گلا ٿڪ جاتا هئ، پوچن آڊ پي ڪانا هئ پرنٽو آندر ۾ دن رات اُچل آني چاهيئي. ڪوئي آئي تو اُنڪو راستا بنائين. پوچن ڪي ٿايم ڪوئي آ جاتي هئ تو پھلي اُنڪو اُئينڊ ڪر ڦر پوچن ڪانا چاهيئي. اُسي سروس والا هو. ڪوئي ڪوئي هئ جو هيڊ هوڪر رهتي هئ. ڪوئي ڪو بڙا ديه ايمان آ جاتا هئ. آرام پسند بن جاتي هئ. نواب بن جاتي هئ. باپ ڪو سمجھائي تو ديني پري نان. يه نوابي چورو. ڦر باپ ساڪياتڪار پي ڪرائينگي ڪ اپنا پد ديو. ديه ايمان ڪا ڪلھاڙا آپيهين اپني پانو پر لڳايا هئ. بهت بچي بابا سين پي ريس ڪرتي هئ. اڙي، يه تو شو بابا ڪا رت هئ، اِنڪي سنڀال ڪرني پرتي هئ. يهان تو اُسي هئ جو ڊير دوائيان ليتي رهتي، ڊاڪٽرون ڪي دوائِي ڪرتي رهتي. پل بابا ڪهتي هئ شير ڪو تندرست رکنا هئ پرنٽو اپني اوستا ڪو پي ديڪنا هئ نان. تم بابا ڪي ياد ۾ هوڪر کائو تو ڪيي ڪوئي چيز نقصان نهين ڪرينگي. ياد سين طاقت پر جائينگي. پوچن بڙا شُڌ هو جائينگا. پرنٽو وه اوستا هئ نهين. بابا تو ڪهتي هئ برهمڻون ڪا بنايا هوئا پوچن اُتم تي اُتم هئ پرنٽو وه تب جب ڪ ياد ۾ ره ڪر بناوين. ياد ۾ ره بناني سين اُنڪو پي فائدا، ڪاني والي ڪو پي فائدا هونگا.

اڪ پي تو بهت هئ نان. يه بچاري ڪيا پد پائينگي. باپ ڪو تو رحم پرتا هئ. داس داسيان بنني ڪي پي نوٽڌ هئ، اِس خوش نهين هونا چاهيئي. ويچار پي نهين ڪرتي هئ همڪو اُسا بننا هئ. داس داسيان بنني سين ڦر شاهوڪار بني تو اچا هئ. داس داسيان رک سڪينگي. باپ تو ڪهتي هئ نرنتر مجھ ايڪ ڪو ياد ڪرو، سمر سمر سک پائو. پڳتون نين ڦر سمر ٿي مالها بئن بنائي هئ. وه پڳتون ڪا ڪام هئ. باپ تو صرف ڪهتي هئ اپني ڪو آتما سمجھو، باپ ڪو ياد ڪرو، بس. باقي ڪوئي جاپ نه ڪرو. نه مالها ڦيرو. باپ ڪو جاننا هئ، اُنڪو ياد ڪرنا هئ. مڪ سين بابا بابا پي ڪهنا ٿوريئي هئ. تم جانتِي هو وه هر آتمائون ڪا بيحد ڪا

باپ هئ، اُنڪو ياد ڪرني سين هر ستوپرڌان بن جائينگي آرڻا آتما ڪنچن بن جائينگي. ڪتنا سهج هئ. پرنٽو ڀڏ ڪا مڏان هئ نان. تمهاري هئ هين مايا سين لڙائي. وهه گهري گهري تمهاري ڀڏي ڪا يوگ ٽوڙتي هئ. جتني جتني وناش ڪالي پريت ڀڏي هئ اتنا پڌ هوتا هئ. سواءِ ايڪ ڪي اوڙ ڪوئي پي ياد نه پري. ڪلپ پهلي پي اُسي نڪلي هئ جو وجئ مالها ڪي داڻي بني. ٿر جو برهمڻ ڪل ڪي هو، برهمڻون ڪي هين رڌر مالها بنتي هئ، جنهنون نين بهت گُپت محنت ڪي هئ. گيان پي گُپت هئ نان. باپ تو هرايڪ ڪو اچي ريت جانتا هئ. اچي اچي نمبرون جنڪو مهارتي سمجهتي ٿي، وهه آج هئ نهين. ديهه ايمان بهت هئ. باپ ڪي ياد ره نهين سڪتي. مايا بڙا زور سين ٿڦر مارتا هئ. بهت ٿوري هئ جنڪي مالها بن سڪينگي. تو باپ ڦر پي بچون ڪو سمجهاتي هئ اُپني ڪو ديڪتي رهو هر ڪتني پوٽر ديوتا ٿي ڦر هر ڪيا سين ڪيا، ڪچڙا بن گئي هئ. اَب شو بابا ملا هئ تو انڪي مت پر چلنا چاهيئي نان. ڪوئي پي ديهه ڌاري ڪو ياد نهين ڪرنا هئ. ڪوئي ڪي پي ياد نه آئي. چتر پي ڪوئي ڪا نهين رکنا هئ. ايڪ شو بابا ڪي هين ياد رهي. شو بابا ڪو شرير تو هئ نهين. يهه پي ٽيمپرري لون ليتا هون. تمڪو اُسا ديوي ديوتا لڪشمي نارائڻ بناني ڪي ليئي ڪتني محنت ڪرتي هئ. باپ ڪهتي هئ ٿر همڪو پنت دنيا ۾ ٻلائي هو. تمڪو پاڻ بناتا هون ڦر ٿر پاڻ دنيا ۾ مڃهي ٻلائي هين نهين هو. وهان آڪر ڪيا ڪرينگي! اُنڪي سروس هين پاڻ بناني ڪي هئ. باپ جانتا هئ ڪ ايڪدم جل ڪر ڪالي ڪوئي بن گئي هئ. باپ آئي هئ تمهين گورا بناني. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار :-

- 1 - سروس ۾ بڙا اُڪيوريت رهنا هئ. دن رات سروس ڪي اُچل آتي رهي. سروس ڪو چور ڪي پي آرام نهين ڪرنا هئ. باپ سمان ڪلياڻڪاري بننا هئ.
- 2 - ايڪ ڪي ياد سين پريت ڀڏي بن اندر ڪا ڪچڙا نڪال دينا هئ. خوشبوڏار ڦول بننا هئ. اِس ڪچڙي ڪي دنيا سين دل نهين لڳائي هئ.

وردان - ”پهلي آپ“ ڪي منتر دواران سرو ڪا سومان پراپت ڪرني والي نرمال سو مهان پو

يهي مهانمنتر سدا ياد رهي ڪ ”نرمال هين سرو مهان هئ.“ ”پهلي آپ“ ڪرنا هين سرو سين سومان پراپت ڪرني ڪا آڌار هئ. مهان بنني ڪا يهه منتر وردان روپ ۾ سدا سات رکنا. وردانون سين هين پلتي، اُڙتي منزل پر پهونچنا. محنت تب ڪرتي هو جب وردانون ڪو ڪاريه ۾ نهين لڳائي. اُگر وردانون سين پلتي رهو، وردانون ڪو ڪاريه ۾ لڳائي رهو تو محنت سماپت هو جائينگي. سدا سڦلتا اوڙ سنتشتا ڪا اُنيو ڪرتي رهيونگي.

سلوگن - صورت دواران شيوا ڪرني ڪي ليئي اپنا مشڪراتا هوئا رمڻيڪ اوڙ

گنپير سوروپ اِمرج ڪرو.